

Αλήθεια, τί είναι το "Μάνατζμεντ";

10/Οκτ/2019 00:04

Του Συμεών Ρωμόλου

Όταν σχηματίστηκε η νέα Κυβέρνηση, οι περισσότεροι πολιτικοί σχολιαστές αναφέρθηκαν στην "ασυνήθιστη" δομή της και στον προβλεπόμενο "ασυνήθιστο" τρόπο λειτουργίας της επειδή "διέκριναν στον αρχικό βηματισμό της, τις βασικές αρχές ενός μοντέλου αποτελεσματικού μάνατζμεντ."

Μεαφορμή μια πρόσφατη σχετική εμπειρία οδηγήθηκα στην σκέψη ότι, αναγνώστες, που δεν είναι αρκετά εξοικειωμένοι με το μάνατζμεντ, ίσως να έβρισκαν ενδιαφέροντα όσα ακολουθούν. Προφανώς, δεν θα είναι κάποια διατριβή περί μάνατζμεντ. Στόχος και ελπίδα μου είναι να αντιληφθούν ότι η διαχρονική και γενικευμένη, παροιμιώδης ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ του Ελληνικού κράτους οφείλεται, ΚΥΡΙΩΣ, στην επίσης διαχρονική ΑΠΟΥΣΙΑ ή, έστω, στην αποσπασματική εφαρμογή αρχών μάνατζμεντ στη διοίκησή του!

Οιπολιτικοί, με κάθε ευκαιρία, δηλώνουν ότι, "στην πολιτική τα πάντα κρίνονται εκ του αποτελέσματος", συνήθως υπονοώντας αυτάρεσκα ότι οι ίδιοι ήταν ή θα είναι αποτελεσματικοί. Αλλά, ποιος είναι ο ορισμός του "αποτελεσματικός";

Αποτελεσματικός, σύμφωνα με τα λεξικά, π.χ. του Μπαμπινιώτη, είναι "Αυτός που μπορεί να επιφέρει το αναμενόμενο αποτέλεσμα".

Αυτότο νόημα αποδίδεται στα Αγγλικά, με τέσσερις όρους, ένας από τους οποίους, το "efficient": "είναι αυτός που ενεργεί ή παράγει αποτελεσματικά [δηλαδή που επιφέρει το αναμενόμενο αποτέλεσμα] με την ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΣΠΑΤΑΛΗ, ΔΑΠΑΝΗ, ή ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ" δηλαδή, χρησιμοποιώντας τους κατά το δυνατόν ελάχιστους από τους διαθέσιμους πόρους -που είναι ΠΑΝΤΟΤΕ ανεπαρκείς!

Στο μάνατζμεντ θεωρούμε ότι, για να είναι κανείς αποτελεσματικός, πρέπει να "κάνει σωστά τα σωστά πράγματα". Αλλά πως επαληθεύεται ότι έγιναν ή δεν έγιναν τα σωστά πράγματα για να επιτευχθεί το αποτέλεσμα που, όντως, επιτεύχθηκε, επιτεύχθηκε "αποτελεσματικά" [με το ελάχιστο

"κόστος"]; Θα επανέλθω, αλλά προηγουμένως, λίγα ακόμη για το τί είναι το μανάτζμεντ.

Δεν υπάρχει άλλη επιστήμη που να έχει τόσους πολλούς ορισμούς! Μάλιστα, κάποιοι μιλούν για επιστημονικό μανάτζμεντ, κάποιοι πιστεύουν ότι δεν είναι επιστήμη αλλά τέχνη και κάποιοι τα συνδυάζουν λέγοντας ότι "για να είναι επιτυχημένος ένας μανάτζερ πρέπει να αποκτήσει τις γνώσεις της επιστήμης του διοικείν και της τέχνης του εφαρμόζειν αυτές τις γνώσεις"! [εγκληματίες που κατέργησαν το απαρέμφατο...!]

Ομέγας γκουρού του μανάτζμεντ, ο Peter Drucker, το "ορίζει" (δαισθάνομαι με κάποια σκωπτική διάθεση) ως εξής: "είναι ένα όργανο πολλαπλών χρήσεων [multi-purpose] που "μανατζάρει" επιχειρήσεις και "μανατζάρει" μανάτζερς [manages managers] και "μανατζάρει" εργαζόμενους και εργασία". Ο ίδιος πιστεύει ότι δεν πρόκειται για επιστήμη, με την αυστηρή έννοια του όρου, αφού ασχολείται με ανθρώπους, που δεν μπορεί να είναι αντικείμενα εργαστηριακών πειραμάτων [δηλαδή, το ίδιο ερέθισμα δεν τους προκαλεί πάντοτε την ίδια αντίδραση κλπ....]

Παραθέτω δύο ορισμούς ακόμη, όχι από πανεπιστημιακά συγγράμματα, αλλά από το Google:

Ο, όπως τον χαρακτηρίζει, "απλός" ορισμός: "Η οργάνωση και ο συντονισμός των δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης ώστε να επιτευχθούν καθορισμένοι στόχοι", εννοείται, θυμίζω, "χρησιμοποιώντας τους κατά το δυνατόν ελάχιστους από τους διαθέσιμους ανεπαρκείς πόρους", δηλαδή, έτσι ώστε αυτοί οι στόχοι να επιτευχθούν αποτελεσματικά. Ή:

"Οκαλύτερος ορισμός του μανάτζμεντ δημιουργήθηκε από το American Management Association: "Είναι το επιτυγχάνειν να γίνονται πράγματα από άλλους κάνοντάς τους να το πράττουν οικειοθελώς"". Εδώ η έμφαση δίνεται, δικαιολογημένα, στη διοίκηση του ανθρώπινου δυναμικού.

Για να συνοψίσω τα πιο πάνω σε έναν [ακόμη!] "ορισμό" του θα έλεγα: "Οι αρχές, κανόνες, κλπ., δηλαδή το σύνολο των συστηματικών γνώσεων και ενεργειών που απαιτούνται για να διασφαλίζεται ότι θα γίνονται σωστά τα σωστά πράγματα, ώστε να επιτυγχάνονται ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ [δηλαδή με το ελάχιστο "κόστος"] καθορισμένοι στόχοι".

Έρχομαι, τώρα, στην πιο πάνω ερώτηση, δηλαδή, πώς επαληθεύεται αν έγιναν ή δεν έγιναν τα σωστά πράγματα. Οι "καθορισμένοι στόχοι" στις επιχειρήσεις θεωρείται ότι έχουν ως "αναμενόμενο αποτέλεσμα" τη μεγιστοποίηση του "καταραμένου" κέρδους! Επειδή, δε, πολλοί είναι αυτοί που το επιδιώκουν, δημιουργείται ο... ευλογημένος ανταγωνισμός, που επιτρέπει να κερδίζουν "αρκετά" μόνο οι πιο ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΙ, εν προκειμένω, αυτοί που παράγουν με το μικρότερο κόστος! Συνεπώς, μπορούμε να συμπεράνουμε, τουλάχιστον, ότι αυτοί είναι που έκαναν σωστότερα από τους ανταγωνιστές τους τα περισσότερα από τα πιθανά σωστά πράγματα!

Αυτός είναι, πιθανότατα, ο λόγος που το μανάτζμεντ έχει συνδεθεί μόνον ή σχεδόν μόνο με τις επιχειρήσεις. Το κέρδος είναι ίσως ο μόνος στόχος που μετριέται με ακρίβεια δύο δεκαδικών ψηφίων! Αλλά και στις επιχειρήσεις τίθενται πολλοί και διάφοροι στόχοι, η επιτυχία των οποίων ΔΕΝ μετριέται σε χρήμα. Σας βεβαιώνω ότι υπάρχουν διάφορες τεχνικές μανάτζμεντ που δεν "μετρούν" μεν, αλλά αξιολογούν κατά πόσο ένα αποτέλεσμα επιτεύχθηκε ή όχι αποτελεσματικά -

έχοντας κάνει σωστά τα σωστά πράγματα.

Ελπίζω να διευκρίνισα αρκούντως τί είναι το μάνατζμεντ, να προκάλεσα τους αναγνώστες να ΑΝΑΡΩΤΗΘΟΥΝ ποιοι και γιατί έχουν δώσει αρνητική χροιά στον όρο "τεχνοκράτης" και έτσι αυτοί να έχουν εξοβελισθεί από τις θέσεις διοίκησης στο Ελληνικό δημόσιο και, τέλος, πόσο έχει κοστίσει διαχρονικά αυτός ο εξοβελισμός....

Ένα "εργαλείο" που χρησιμοποιούμε και στο μάνατζμεντ είναι τα ερωτηματολόγια, πχ., "πόσο ικανοποιημένοι είστε από το προϊόν μας;" Σας προτρέπω να απαντήσετε στην ερώτηση:

Ως "πελάτες", που με τους φόρους σας και τα διάφορα τέλη, "αγοράζετε" υπηρεσίες από το κράτος, "πόσο ικανοποιημένοι είστε από τη σχέση ποιότητα προς τιμή";

Ως εργαζόμενοι, (δημόσιοι υπάλληλοι), "πόσο ικανοποιημένοι είστε από τις συνθήκες εργασίας σας;" (αποδοχές, εργασιακό περιβάλλον, επιβράβευση για τις επιτυχίες σας κλπ.)

Ως,τι άλλο σκεφτείτε...!

Τελειώνω με μία προτροπή: Να διασκεδάσετε με το [video](#) -μόλις 6 λεπτών: Αλλά σας προειδοποιώ! Να προετοιμαστείτε: Αφού γελάσετε, να μην σας πιάσει κατάθλιψη όταν συνειδητοποιήσετε τί σημαίνουν αυτά για εμάς...!

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)